

În vibrația dorului - portativele zilei

Gerra Orivera

curs de miracole

în epiderma ta scrijelesc o scrisoare tandră în care dorul meu
vibrează chemări subtile mai adânc ca tăcerea
înainte de-a începe să desenez în dorință vreun chip
îl dăruiesc oceanului să-i hrănească toate vietățile și misterele
să-i învețe pulsul și culoarea atât de specială
după ce i-a sorbit hăurile
decojesc tainele mătăanii să-i fie pentru rugăciuni scoicii
nu trebuie decât să-i adopt sidefiul podoabelor
înainte de-a se nemurii perlă

îia văluroasă a voluptății îmbrac atâtea smerite înserări au acceptat
unduios în hățișuri iubirii să-i urmez pașii (pericolul își mărește cifra octanică)

precum umbra
dar mai presus de orice refracție dorul nevăzută
prezență tușează nimic nu este iertat clemența e o virtute care-i lipsește
intersecții popasuri în curburi de efemer sunt arse sub limba-i de cer
sălbăticiune care-și duce mândră în blană jertfirile
de-o parte și de alta a toate atingerile
viața filată în decari tăiată de ași cu măiestria trișorului
egală cu ea însăși precum răsfrângerea conștiinței de sine în ochiul supremului
sârma ghimpată a universului nu-i oprește arcuirea saltului
doar pasărea îi poate acroșa văzduhurile
aripa-i poate odihni imploziile cât o clipire a veșniciei
înainte de-o altă erupție a galaxiilor din vene

ființarea împănată cu dor uneori nici zeii n-o pot purta dacă nu mor
preț de-un viraj în unghi frânt pe spirala veșniciei

portativele zilei note burdușite de gânduri
scriu povești cantabile doar pe buza neantului pe care
scăriță va ciupi coarda ursitei nota mea stranie s-ar putea clipa casabilă
să nu poată loga înțelegerii mele coordonatele spațiului
fiecare sunet își tatuează indescritibilul în vârful falangelor fibra luminii
trebuie călită în fierbințeala sângelui
cum altfel să-nveți pielea să cânte sub dune sau
explozii astrale

încolăcită-n tăcere desenez cheia sol pe-o margine a dorului

deschis e

POEZII ONLINE

amfiteatrul tuturor melodiilor